

Fogh Rasmussen (V):

Nu kan det måske have en begrænset interesse at diskutere, hvad der ville være sket, såfremt byfornyelsesloven var blevet stadfæstet. Men når jeg vender tilbage til det, er det, fordi hr. Svend Andersen tog sagen op igen og hæftede sig så meget ved, at der i den byfornyelseslov, som altså ikke blev til noget, var nogle overgangsbestemmelser, som betød, at der kom en glidende overgang fra den hidtidige saneringslov og over i den nye byfornyelseslov, idet han gav udtryk for, at det ville sikre en kolossal forøgelse af boligforbedrings- og byfornyelsesaktiviteten i løbet af ganske kort tid.

Der er to årsager til, at det argument ikke holder. For det første ville den kommunale belastning ved denne forøgede aktivitet i medfør af saneringsloven være langt større end i medfør af byfornyelsesloven, og derfor var der indbygget et vældigt incitament til at forsøge at skyde denne aktivitet, indtil byfornyelsesloven kom til at virke i sin fulde udstrækning.

For det andet synes hr. Svend Andersen at forudsætte, at de demokratiske regler, der var indbygget i byfornyelsesloven, ville kommunerne bare se væk fra, hvis man skulle gennemføre en sådan byfornyelses- og boligforbedringsaktivitet i medfør af saneringsloven. Det er fuldstændig urealistisk at forestille sig det, og derfor har det ingenting på sig. Det er helt givet, at selv om byfornyelsesloven var blevet stadfæstet, ville der ikke være kommet aktivitet i gang det første halvandet års tid.

Thorndahl (FP):

Jeg vil da gerne takke ministeren for de fyldige kommentarer til to af de synspunkter, jeg gjorde gældende. Når jeg kommer herop, er det alene for at efterlyse svar på to spørgsmål, som måske ikke var af særlig væsentlig omfang, men som dog er stillet til opklaring, og som ministeren ikke fik med i farten.

Det ene drejede sig om en juridisk fortolkning af den nye klagebestemmelse, man indsætter i § 20 i loven om boligsikring, hvor man indfører den klagefrist på 4 uger, som vi kender fra en hel masse nyere lovgivning, og hvor man også giver en mulighed for, at klagemyndigheden kan se bort fra overskridelse af klagefristen, når der er særlige grunde her-

til. Det er jo meget rart at vide, hvad man egentlig mener med de »særlige grunde«, og jeg vil godt have, at ministeren beskriver lidt nærmere, hvad den ventil egentlig indeholder.

Det andet spørgsmål drejede sig om de bemærkninger, der ledsagede forslaget om ændring af boligreguleringsloven, hvor ministeren lader en række synspunkter omkring vedligeholdelsesmulighederne indflette i de generelle bemærkninger til forslaget, og hvor man anfører, at det har været gjort gældende, at de regler, som man nu kører efter, for en række ejendommers vedkommende efter nogles udsagn har gjort det vanskeligt at foretage en vedligeholdelse, der var forsvarlig. Alternativet til det var ligefrem at have et driftsunderskud på de pågældende ejendomme. Det er også nogle synspunkter, som jeg har bemærket mig, at flere har fremført, men jeg vil godt lige vide, hvordan ministeren rent faktisk stiller sig til dem. Ét er, at man refererer det – det tillægger man selvfølgelig en vis betydning – men er det også ministeriets opfattelse, at det forholder sig sådan? Det spørgsmål vil jeg gerne have besvaret her og nu.

Boligministeren (Erling Olsen):

Det første spørgsmål om den juridiske fortolkning af bestemmelsen om klagefristen tør jeg ikke besvare fra folketingets talerstol af skræk for at komme til at sige noget forkert, og derfor vil jeg gerne vende tilbage til det i udvalget. Jeg skal bede om at få det undersøgt i ministeriet hurtigst muligt.

Med hensyn til det andet problem, omkring vedligeholdelsen, har det jo hidtil været ministeriets synspunkt, at beløbene var tilstrækkelige. Vi har ved at føje disse bemærkninger ind i vores bemærkninger derved sagt, at vi er klar over, at der kan sættes et spørgsmålstejn ved vores hidtidige opfattelse. Uden at afgive nogen stærk dom vil jeg sige, at jeg tror nok, de er lidt utilstrækkelige.

Wilhelm (VS):

Det var nogle interessante bemærkninger, vi fik om boligministerens lokkemad. Det mindede mig mest af alt om den affære, man kunne læse om i aviserne forleden dag, hvor en spekulativ udlejer udlejede den samme